

STREDA AKO STVORENÁ PRE VÁHY

Snažím sa udržať si priateľské vzťahy s Jane Fondovou a po prespaťnej nedeli, aby som sa vyliečila z alkoholického opojenia, som dnes vstala skôr a zacvičila som si. Do práce tak prídem včas a pokojne si môžem dovoliť aj druhú kávu z automatu. Neprepadávajú ma stavy úzkosti a som vyrovnaná.

Pravdepodobne však mám slabý signál na mobile, lebo dosiaľ som od Lucu nedostala ani jednu esemesku.

„Aha, takže všetko funguje? Moje číslo je dostupné? Rozumiem,“ odpoviem chlapíkovi zo zákazníkovej linky, ktorého som požiadala o nápravu.

Problém je zrejme na Lucovej strane a nemôže posilať správy.

V duchu sa pýtam, čo sa mu asi stalo, hoci po včerajšej opici som sa ním mala možnosť dostatočne zaoberať a dokonca som si vypočula názory svojich dvoch najlepších priateľov.

Podľa Paoly som si znamenite uplatnila svoje ženské práva, aj keď som sa možno mala pokúsiť pochopiť Lucov pohľad, zamyslieť sa nad tým, čo sa mu prihodilo, a zistiť, či azda nepotreboval pomoc. Je si istá, že keby som na to mala príležitosť, určite by som sa prejavila ako empatická žena, vypočula by som ho a to by nás ešte viac zblížilo. Nazdáva sa, že Luca mal včera večer opodstatnený dôvod, aby sa vytratil. Možno mu niekto zavolať, že mu havarovali rodičia alebo prinajmenšom sa niečo stalo s jeho dedkom. Vraj by som nemala robiť unáhlené závery a radšej by som sa mala sústrediť na pocity, ktoré som prežívala počas večera stráveného v jeho spoločnosti, až kým mi nezavolá. Určite sa ozve. Nepáči sa jej moje promiskuitné správanie, pretože pre ňu údajne nie je príznačné, aby som sa bozkávala

a zmizla s niekým iným, a navyše takéto gesto sa nehodí k dôslednej a serióznej osobe, ktorá má záujem o trvalý a stabilný vzťah (v tomto s ňou úplne nesúhlasím, lebo to Vlč ma ukradomky pobozkal, a nie som si celkom istá, či ma Davide zaviezol domov, kde sa v každom prípade, chvalabohu, nič iné nestalo... aspoň dúfam).

Podľa Tia Baran zranil moje najtajnejšie pocity krehkej romantickej Váhy. Konal presne v súlade so svojou drsnou povahou, úskokom sa usiloval prekrútiť úlohy a dal sa dobyvať. Nechal ma samu a na to neexistuje nijaké ospravedlnenie. Bolo by lepšie, keby už ani nezavolať. Schvaľuje môj odmeraný postoj. V konečnom dôsledku tým, že som pobozkala iného muža a s ďalším som odišla domov (v tomto s ním úplne nesúhlasím, lebo to Vlč ma ukradomky pobozkal, a nie som si celkom istá, či ma Davide zaviezol domov, kde sa v každom prípade, chvalabohu, nič iné nestalo... aspoň dúfam), som mu vraj ukázala, že nie je jediný muž na svete. Moje správanie podľa Tia zodpovedá charakteru Váh, ktoré sú éterické a mierne nedôsledné. Aj keby sa Luca dozvedel o bozku a o mojom návrate domov v spoločnosti iného muža, prišlo by mi to vhod, po prvé, lebo by ma vnímal ako žiadanú korisť, a po druhé, pomyslenie, že mám záujem o trvalý a stabilný partnerský vzťah, by ho hneď natolko nevyľakalo.

Cez okno ma na tvári pohľadia slnečné lúče a na okamih sa v nemom úžase zadívam na Davideho, ktorý práve parkuje svoju motorku, sníma si z hlavy prilbu a potom si rukou prejde po rozstraptených vlasoch. Nespustím z neho oči, až kým nosom nenarazím do okenného skla. V tej chvíli si uvedomím, že sa do svojej kancelárie nedostanem bez toho, aby som prešla cez chodbu a átrium. Rovnakú trasu musí absolvovať aj on cestou do svojej kancelárie na prvom poschodí. Určite sa s ním stretnem, ak sa, samozrejme, neukryjem medzi črepníky s ozdobnými rastlinami.

Čo mu poviem? Teraz sa s ním nemôžem stretnúť. Nie som na to pripravená. Je pravda, že na to nikdy nebudem pripravená, no o deviatej ráno je to ešte horšie.

Prefrčím chodbou popri stene ako nindža a snažím sa vniknúť do prvej kancelárie, na ktorú natrafím. Dvere sú však zatvorené. Mám

nápad, ten ma zachráni. Na konci chodby sa totiž nachádzajú toalety. Môžem sa tam zavrieť a počkať asi desať minút, kým si budem istá, že už tadiaľ prešiel.

Škoda len, že chodba je taká dlhá, ale dokonale by sa hodila na remake filmu *Osvietenie*. Navyše utekať v topánkach s vysokým opätkom, ktorými si naprávam sebavedomie, by znamenalo ísť v ústrety istej smrti. Môžem si dovoliť nanajvýš ľahký poklus.

„Alice!“

Zastihol ma práve v okamihu, keď som už držala ruku na kľučke. „Hmm, dobré ráno.“ Ako ho mám oslovať? Pán Nardi? Davide? Darth Vader?

Pristúpi ku mne so zvráteným čelom, ktoré mu dodáva rozpačitý výraz. „Si v poriadku? Cítiš sa dobre?“

Prekrížim si ruky cez prsia. „Áno. Ďakujem za opýtanie.“

„Mrzí ma, že som sa včera neozval.“

Teraz sa naňho prekvapene zadívam ja a nie som úplne vo svojej koži, pretože v jeho pohľade zachytím niečo zvláštne. Niečo, čo si nepamätám. „To nič,“ zašepkám a upieram zrak na špičky svojich topánok.

Povzdychne si. „Chcel som sa s tebou porozprávať skôr, ako sa stretneme tu na pracovisku. Asi by to bolo správne po predchádzajúcej noci...“

Razom mi stuhne krv v žilách a celá zblednem. *V akom zmysle po predchádzajúcej noci?*

Vlastne má pravdu, v jeho očiach vyzerám ako žena bez hanby, ktorá sa opije do nemoty a potom vracia v centre Milána, ale z jeho slov a ohnivého pohľadu možno vyčítať všeličo...

Po *Bosých nohách v parku* si s ním v podstate na nič nepamätám. Teda, ak by sa medzi nami bolo niečo stalo, myslím niečo významné, určite by som na to len tak nezabudla. Však? Doširoka otvorím oči a z výrazu na jeho tvári sa usilujem vyčítať viac...

Keby som tak mala ovládač, mohla by som stlačiť pauzu a považovať nad tým, čo mám povedať. „Neboj sa. Neurazila som sa...“

Alice, daj si čas, neunáhli sa.

Potom sa otrasiem.

Nie, nie, nie!

Prečo by o mne mal mať takú strašnú predstavu? Bezpochyby sa mi to iba snívalo. Alebo si to len mylím s nejakou romantickou komédiou, ktorú som videla v kine.

Po prvé, zdá sa mi, akoby som sa na svoju spomienku pozerala zvonka, vidím, ako ma Davide nesie na chrbte, a to je nemožné. Po druhé, keby som nebola pri zmysloch, istotne by som si nepamätala, že ma Davide vynáša domov na rukách až na tretie poschodie, však? Veru, na tretie. No prečo by to vôbec robil, keď máme výťah?

Ó, bože, možno sme spolu strávili vášnivú noc a teraz sa cíti previnilo, lebo si myslí, že ma zneužil.

Davide sa usmeje. „Aj tak ma mrzí, že som ti nezavolať, aby som sa uistil, či ti je lepšie, ale nemal som tvoje telefónne číslo.“

Opäť si ho premeriam od hlavy po päty a vzdychnem od ľútosti nad tým, že si na nič z toho večera nespomínam. „Keď ide len o to, môžeme na tom popracovať,“ odpoviem a opätujem mu úsmev, ba dokonca zažmurkám.

Zvráští čelo. „Iste, no nebude to potrebné. Ak môžeš, príď za mnou o hodinu do kancelárie, dobre?“

Tento zvrät som vôbec nečakala. Paola by určite nesúhlasila a aj vzhľadom na jeho postavenie v našej televízii by som sa mala za-brzdiť. Hrám sa s ohňom. Leziem do postele s nepriateľom! Mala by som využiť príležitosť a vysvetliť mu, že to bola chyba, že som nebola pri zmysloch, lebo som priveľa pila, a tak ďalej. Ešte šťastie, že som sa ráno osprchovala.

Na ceste do svojej kancelárie sa zastavím a otočím sa k nemu. Práve vchádza do dverí.

„Davide?“

„Áno?“

„V akom znamení si sa narodil?“

Usmeje sa a žmurkne na mňa. „Výborne! Svoju prácu si robíš naozaj poctivo.“

Najbližšiu hodinu sa neviem sústrediť na nič iné ako na hodinky. Dívam sa na ne každé tri minúty a lovím v mysli čo i len najmenší detail, ktorý by mi pripomenul akrobatické kúsky v perinách s Davidem. Nič mi nenapadá. Po tom, čo ma vyniesol po schodoch – niečo sa teda medzi nami určite stalo –, mám v hlave čiernu dieru, ktorá sa rozmermi pokojne vyrovná asteroidu z *Armageddonu*.

Raffaella vojde do kancelárie upravenejšia než zvyčajne. Bud' má rovno pod domom kaderníka, ktorý je ochotný vyfúkať jej vlasy už o siedmej ráno, alebo sa Pán Boh zachoval dosť nespravodlivo, keď ľuďom rozdával vlasy. „Čau, drahá. Vyspala si sa z toho?“ opýta sa a vzápätí ďalšie dve kolegyně zdvihnú hlavy a upriamia na mňa pohľady.

„Čo sa stalo?“ vyzvedajú.

„Ale nič, včera mi nebolo najlepšie.“

„Alice je ako kamionista,“ poznamená a štuchá do mňa laktom. „Mali by ste vidieť, koľko znesie, keď začne piť.“

Vitajte v klube nevelmi anonymných alkoholikov.

„Nie, dala som si len niekoľko pohárikov,“ zašepkám v nádeji, že tú hrôzu zmiernim.

Raffaella mi však už nevenuje pozornosť. Povzdychne si, poobzerá sa dookola a na chvíľu vyzerá ako Lucia Mondellová z románu *Snúbenci* pri rozlúčke s horami.

„Deje sa niečo?“ spýtam sa.

„Nič.“ No jej úsmev naznačuje akési tajomstvo. Potrasie karamelovými lokňami. „Vlastne áno, niečo veľmi pekné... ale nemôžem to prezradiť.“ Nato s ľahkosťou motýľa zmizne.

Keď sa opäť pozriem na hodinky, uvedomím si, že do schôdzky s Nardim, teda s Davidem, mi zostáva desať minút.

Bežím na toaletu a srdce mi bije, akoby tancovalo macarenu. Trochu sa upravím a pokúšam sa upokojiť.

Pred zrkadlom stojí Raffaella, ktorá si na pery nanáša lesk. Ešte raz sa na mňa usmeje, potom predkloní hlavu a prv než sa vzpriami a zvodne odkračá ako škandalózna Gilda, upraví si kučery.

Aj ja to urobím, len škoda, že vyzerám, ani čoby mi na hlave vybuchli petardy. Napokon si vlasy zviažem do chvosta.

Keď sa chystám vyjsť, príde mi horoskop od Tia.

Dnešný deň sa vo Tvojom znamení rodí s Mesiacom, čo Ti však nezaručuje pokoj a radosť. V pracovnej i citovej oblasti budeš prežívať silnú úzkosť. Na obzore sa črtá niečo nové, ale vietor, ktorý nosí tieto správy, celkom nezodpovedá Tvojim očakávaniam. Z pracovného hľadiska máš pred sebou zaujímavý mesiac, no dnes budeš pod tlakom citov.

Môj milý Tio si určite nedokáže predstaviť, čo sa tu deje.

Vyjdem o poschodie vyššie a usilujem sa kráčať vzpriamene. Srdce mi bije až v ušiach.

Prídem k jeho dverám, položím ruku na kľučku a odhodlávam sa vojsť. „S dovolením?“

Davide stojí pred oknom. Keď sa otočí, slnko mu sfarbí vlasy do zlatistých odtieňov.

Raffaella a šéf šéfov sa ku mne tiež obrátia.

„Prepáčte, nechcela som vás rušiť.“

Davide o krok postúpi ku mne. „Nech sa páči, slečna Bassiová, posadte sa.“

Preglgnem a zadívam sa na Raffaellu. Ani ona sa mi nezdá celkom zmierená s tým, čo sa tu práve odohráva.

Hlavou mi preletí jediná myšlienka: *Idú ma vyhodit!*

To je pekná láska. Ako z filmu *Pretty Woman*, kde už chýba len Popoluška a spevácky zbor na záver. Pravda je taká, že som sa úplne zosmiešnila, ukázala som svoju najhoršiu stránku, nezodpovednosť a zanedbanosť. Snažila som sa prekryť to, čo sa mi stalo, všetkými klišé z romantických komédií v presvedčení, že muž ako Davide Nardi (verejný nepriateľ číslo jeden) by o mňa mohol mať záujem. No prijali ho sem pre niečo iné. Má za úlohu preriediť zamestnancov tejto televízie. Je naprogramovaný na vraždu a ja som sa mu ponúkla na striebornom podnose.

Posadím sa a čakám na rozsudok.

„Slečna Bassiová, Davide mi o vás veľa rozprával,“ začne šéf šéfov.

Ale čo? Naozaj? Tak si to predstavme, v nedeľu nemal moje telefónne číslo, a preto si splnil povinnosť a rozpovedal mu o mojich hrdinských činoch. Aké milé... „Ak k tomu môžem niečo dodať, nestáva sa mi to každý deň.“

„To mi je jasné. Očakávame... že nám podáte nejaké vysvetlenie. Viete, nie je možné investovať do ľudí bez akej-takej záruky.“

Hovorí, samozrejme, o výplate, na ktorú mi chce siahnuť. Och, bože, čo si teraz počnem?

„Šéfe,“ zasiahne Raffaella. „Vidí sa mi to trochu unáhlené, teda iba na základe nejakej klebety...“ Ešte šťastie, že sa nájde niekto, kto je ochotný uveriť mi. Vďačne sa na ňu usmejem, no jej ústa sa vykriavia do akejsi grimasy a potom sa otočí k Davidemu. „Napokon, veď aj to, čo som vytvorila...“

Fíha, nikdy by som si nemyslela, že jej priateľstvo zájde až tak ďaleko.

„Raffaella, nevravím, že tvoj projekt je zlý, ale je priveľmi nákladný. Naša stanica si ho teraz nemôže dovoliť,“ povie Davide.

Pekne, teraz už ničomu nerozumiem. O čom sa tu bavíme? O milosti?

„Presne tak,“ pokračuje šéf šéfov a položí mi ruku na plece. „Nápad, ktorý mala Alice, je vhodnejší. Je mladický a svieži. Nikdy ho nijaká televízia nezrealizovala. Je experimentálny, plne zodpovedá novému obrazu, ktorý chceme vytvoriť, aby sme si získali väčší počet divákov.“

Môj pohľad sa skríži s Davideho a zrazu mám pocit, že na jeho perách zbadám náznak úsmevu. „Ak budete ochotná pracovať na tom v najbližších dňoch, koncom mesiaca by sme mohli nakrútiť pilotný diel *Astrologického sprievodcu pre zlomené srdcia*.“